

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

**Матеріали міжвузівської
науково-практичної конференції
науковців, аспірантів,
педагогічних працівників
та студентів**

**28 листопада 2012 року
м.Умань**

УДК 37.035(063)
ББК 74.200.523я431
Г 91

Головний редактор: Чепка О.В. - кандидат педагогічних наук, директор Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка.

Редакційна колегія:

Денисюк Т.К. - кандидат філологічних наук, методист Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка.

Дробінська З.В. - заступник директора з навчальної роботи Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка.

Дзисюк М.В. - заступник директора з соціально-гуманітарної та виховної роботи Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка

Фещенко Г.В. - кандидат педагогічних наук, завідувач відділення заочного навчання Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка.

Кращська З.М. - завідувач відділення дошкільної і початкової освіти Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка.

Сидорчук Л.П. - завідувач відділення соціальної та корекційної педагогіки Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка.

Козак Н.Д. - голова циклової методичної комісії образотворчого мистецтва та методик навчання Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка.

Яценко Т.В. - голова циклової методичної комісії педагогіки і психології Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т.Г. Шевченка.

Інноваційна діяльність педагога в сучасному освітньому просторі: матеріали міжвузівської науково-практичної конференції науковців, аспірантів, педагогів та студентів.

До збірника увійшли тези учасників міжвузівської науково-практичної конференції науковців, аспірантів, педагогів та студентів, у яких розглядаються актуальні питання професійної підготовки педагогів до інноваційної діяльності, розкриваються результати наукових досліджень.

Дані публікації можуть використовуватися науковцями, викладачами вищих навчальних закладів, вчителями загальноосвітніх шкіл, вихователями дошкільних навчальних закладів, а також студентами при підготовці і написанні наукових робіт.

Автори опублікованих статей несуть повну відповідальність за достовірність наведених фактів, цитат, статичних даних, власних імен та інших відомостей.

©Уманський гуманітарно-педагогічний коледж, 2012

Бобіт І. В.
Духовне виховання особистості
Белік Ольга
Підготовка майбутніх учителів
і педагогічних ВНЗ
Бутенко О.Г.
Повітряно-категоріальний а
устарина дошкільників та
Гойдом Надія
Формування готовності май
застосування інноваційних т
Денисюк Тетяна
Особливості формування ком
майбутнього педагога
Іщенко Л.В.
Підготовка майбутніх вихов
розвитку дітей дошкільного
Клишова Маргарита
Образотворення педагогічних
науково-методичного середо
Либченко Ірина
Використання ТРВЗ в робот
Машинська Ірина
Педагогічні технології для ді
Пісюк Леоніда
Створення розвивального сер
навчального закладу як умова
розвитку дитини дошкільного
Попченко Світлана
Деякі аспекти формування у
ді педагогічних інновацій
Писецька Наталія, Шинько
Взаємодія формування вале
включеною системою освіти
Рогальська Н.В., Кривда В.
До проблеми формування на
на засадах української етноп
Фещенко Галина
Визначення антиінноваційних
педагога та шляхи їх подолан
Авраменко Анастасія
Використання інформаційної
від чашання в початкових кл
Анжєвич Світлана
Формування мовленнєвої ком
те завданням недорозвиненим
Барабан Валентина
Особливості дитячої творчої
в початкових класах

*О. Козарчук, студентка
Науковий керівник:
А. І. Колісніченко,
викладач англійської мови*

Уманській гуманітарно-педагогічній коледж ім. Т.Г. Шевченка

ПОЗАКЛАСНА РОБОТА З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК ВАГОМА СКЛАДОВА НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.

Вивчення іноземної мови у сучасній освіті посідає одне з найголовніших місць. Воно базується на розвитку дитини та удосконаленні її мовних здібностей., кращому і більш поглибленому вивченні іноземної мови.

Важлива роль у вихованні учнів, розширенні й поглибленні їхніх знань, розвиткові творчих здібностей належить спеціально організованій виховній роботі у позанавчальний час. Таку роботу називають позакласною та позашкільною. Певною мірою вони різняться між собою адже: позакласна робота — різноманітна освітня і виховна робота, спрямована на задоволення інтересів і запитів дітей, організована в позаурочний час педагогічним колективом школи; а позашкільна робота — освітньо-виховна діяльність позашкільних закладів для дітей та юнацтва.

Позакласна робота є не менш важливою для вивчення іноземної мови, ніж проведення уроків. Іноді навіть може допомогти у формуванні мотивації до вивчення англійської мови в молодших школярів. У початкових класах однією з найпоширеніших форм роботи є проведення позакласного заходу з англійської мови. Такий захід часто є логічним завершенням тижня англійської мови у школі. Вчителі іноземної філології залучають учнів різного рівня знань до участі у заходах, пов'язаних із вивченням мови. [2, 39-45].

Позакласний захід з англійської мови в молодшій школі починається з планування роботи і розподілу обов'язків між учнями. Обирається тема відповідно віку, рівню володіння мовою та інтересам і здібностям учнів. Крім інсценізованих дійств під час проведення тижня англійської мови може мати місце випуск газет. Найбільш ефективно цю роботу виконують учні, які цікавляться живописом . Цей вид роботи дозволить їм проявити свої здібності. Також дуже часто проводяться різні виставки, які доцільно тематично поєднати з фінальним заходом, що планується.

У ці дні варто запросити батьків учнів. Діти розкриваються в творчому плані, і нерідко батьки дізнаються про своїх дітей з іншого боку. І дуже часто ці відкриття приємні.

Участь у позакласному заході з англійської мови дозволяє і учням, і вчителям глянути один на одного з нової сторони. Учні дізнаються масу нової інформації і переймаються більшою симпатією до англійської мови.

Підготовка до заходу стимулює учнів дізнатися раніше незнайомі факти, розвиває вміння працювати в команді, виховує відчуття відповідальності за кінцевий результат.[1, 5-6].

Завдяки позакласній роботі учні молодшої школи розвивають своє мислення, навчаються правильно формулювати думку. Учні в ігровій та нетрадиційній формі краще вивчають англійську мову, що сприяє їх творчому розвитку. Вчитель краще дізнається про учня, про його здібності, моральні якості, може вплинути на формування його особистості.

Позакласна робота – робота, яка урізноманітнює життя дитини, робить її успішнішою. Вона допомагає учневі досягти високого рівня в подальшому вивченні англійської мови та підготує підґрунтя для формування іншомовних мовленнєвих навичок і умінь.

Позакласна робота з іноземної мови має велике загальноосвітнє, виховне та розвиваюче значення. Ця робота не лише поглиблює і розширює знання іноземної мови, але й сприяє також розширенню культурологічного кругозору школярів, розвитку їх творчої активності, естетичного смаку і, як наслідок, підвищує мотивацію до вивчення мови та культури іншої країни.

Отже, завдяки позакласним заходам учні краще пізнають предмет і розвивають свої інтелектуальні та комунікативні здібності. Їх проведення є незамінним помічником у створенні іншомовного середовища для перших кроків в навчанні спілкуванню дітей молодшого шкільного віку, що здійснюється за допомогою засобів іноземної мови.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Басіна А.В. Методика викладання іноземної мови в початковій школі: навч. посіб. / А.В. Басіна. – К. : Шк. світ, 2007. – 128 с.
2. Кобзар Б.С. Громадськість і виховання. / Б.С. Кобзар. – К., 1973.
3. Фіцула М.М. Педагогіка / М. М. Фіцула. – К.: Альма матер, 2009. – 560с.

Людмила Колісник, викладач-методист

Уманський гуманітарно-педагогічний коледж ім. Т.Г. Шевченка

ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК СПЕЦІАЛЬНА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На сучасному етапі підготовку фахівців прийнято розглядати як процес формування професійної компетентності, що припускає не тільки наявність професійних знань, але й навички оперування ними, не тільки психологічну готовність до роботи з людьми, але й вміння з управління ними. Найбільш продуктивним засобом в цьому виявились інтерактивні технології навчання. Вони сприяють формуванню таких якостей

особистості майбутнього фахівця як: відповідальність, колективізм, здатність до співпраці, взаємодопомоги, навчають умінню управляти та взаємодіяти з членами колективу. І в цілому, взаємодію вихованців в процесі навчання можна вважати більш продуктивною. На відміну від традиційної індивідуально-фронтальної форми організації навчального процесу, що передбачає індивідуальне засвоєння вихованцями знань, умінь та навичок, інтерактивне навчання спирається в основному на взаємодію учасників, на навчання в групах.

Інтерактивні технології навчання є комплексом педагогічних технологій та прийомів, який має в своєму розпорядженні значну кількість варіантів активізації навчальної діяльності колективу вихованців. У процесі заняття можуть використовуватись різні інтерактивні технології навчання або їх поєднання. Тому під час розробки та проведення занять враховується: загальна кількість вихованців, можливості організації, взаємодії, особливості імітаційної моделі, що використовується для досягнення поставлених цілей заняття.

Інтерактивні технології навчання дозволяють не тільки управляти діяльністю вихованців на занятті, але й формувати пізнавальні мотиви, які, у свою чергу, виконують функцію спонукання до самоврядування навчанням і в цьому вони тісно перетинаються із засобами інтраперсонального рівня.

Організація занять в педагогічному коледжі з використанням інтерактивних технологій навчання вимагає реалізації ряду ознак інтерактивного навчання, до яких відносять: вимушену активність, **однаковий час активності** вихованців і педагога, прямі та зворотні зв'язки між ними, самостійність студентів при виробленні рішень та ін.

Найчастіше виділяють наступні ознаки інтерактивного навчання:

1. Основною ознакою вважається забезпечення проблемності. Шляхом завдань або питань, які послідовно ускладнюються, ввести вихованців у проблемну ситуацію, для виходу з якої йому не вистачає наявних знань, і він вимушений сам активно формувати нові знання за допомогою педагога та за участю інших вихованців.

2. Друга ознака – забезпечення максимально можливої адекватності навчально-пізнавальної діяльності характеру майбутніх практичних завдань та функцій вихованців. Особливо це стосується питань особистісного спілкування, службових і посадових взаємостосунків.

3. Ознака взаємонавчання. Стрижневим моментом багатьох форм проведення занять інтерактивного навчання є колективна діяльність та дискусійна форма обговорення - це ознака не заперечує індивідуального навчання, але вимагає його розумного поєднання та умілого використання.

4. Ознака індивідуалізації, яка трактується як вимога організації навчально-пізнавальної діяльності з урахуванням індивідуальних здібностей та можливостей вихованців. Проте ще важливішим є розвиток у вихованців механізму самоконтролю та саморегулювання.

5. Однією з найважливіших ознак технологій інтерактивного навчання є дослідження проблем і явищ, що вивчаються. Тільки реалізація цієї ознаки дозволяє забезпечити формування початкових навичок, необхідних для успішної самоосвіти, заснованої на умінні аналізувати, узагальнювати, творчо підходити до використання знань та досвіду.

6. Активність індивідуальна, колективна, самостійна, регламентована навчально-пізнавальна діяльність вихованців можлива лише за наявності мотивації. *Основні чинники, що спонукають та підвищують активність вихованців, які необхідно враховувати в процесі інтерактивного навчання:*

1. *Професійний інтерес.* Професійна спрямованість є основною в системі мотивації вихованців впродовж всього терміну навчання.

2. *Творчий характер* навчально-пізнавальної діяльності. Організація навчання з опорою на творчу діяльність вихованців є необхідною умовою активізації пізнавального інтересу, який, у свою чергу, не тільки сприяє зростанню привабливості навчальної діяльності, але й підвищує її ефективність.

3. *Ігровий характер проведення занять.* Привабливість для людини ігрової діяльності не викликає сумнівів.

4. *Емоційний вплив.* Емоції з'являються у тому випадку, коли у людини виникає потреба вирішити завдання, досягти певної мети, а засобів для цього не достатньо. Емоції, що виникають при цьому, активізують, спонукають людину, ініціюють її спрямованість на здійснення діяльності.

Одним із шляхів оновлення професійної підготовки майбутніх педагогів є трансформація традиційного навчального процесу у ВНЗ в інтерактивних. Це створює атмосферу співробітництва і й зумовлює потребу діалогу як домінуючої форми навчального спілкування, спонукає до обміну думками, враженнями, досвідом.

Зрозуміло, що механічне застосування інтерактивних технологій навчання не гарантує успішності навчального процесу. Таким чином, можна виділити декілька взаємозв'язаних особливостей організації інтерактивного типу навчально-пізнавальної діяльності вихованця. Він повинен відрізнятися:

1. *Індивідуалізацією* – створенням системи багаторівневої підготовки фахівців, що враховує індивідуальні особливості студентів і надає

кожному з них можливість максимального розкриття здібностей для отримання відповідної цим здібностям освіти.

2. *Гнучкістю* – поєднанням варіативності підготовки, що передбачає розподіл не тільки на спеціальності та спеціалізації, але й конкретніше, відповідно до запитів замовників і з урахуванням побажань вихованців, з можливістю оперативної зміни її спрямованості, в процесі навчання.

3. *Еклектичністю* – наданням вихованцям максимально можливої самостійності вибору освітніх маршрутів, отримання на цій основі унікального набору знань або декількох суміжних спеціальностей, що відповідають індивідуальним схильностям тих, що навчаються, специфіці запланованої ними майбутньої професійної діяльності або просто пізнавальним інтересам.

4. *Контекстним підходом* – підпорядкуванням змісту та логіки вивчення навчального матеріалу не завданням окремих дисциплін або предметів, а виключно інтересам майбутньої професійної діяльності, внаслідок чого навчання набуває усвідомленого наочного характеру, сприяючи підсиленню пізнавального інтересу, пізнавальної активності.

5. *Розвитком співпраці* – практичним переходом на принципи довіри, взаємодопомоги, взаємної відповідальності вихованця коледжу у справі підготовці фахівця. Надання вихованцеві допомоги в організації всіх аспектів його навчальної діяльності та забезпечення комфортних умов повинно поєднуватися із збереженням вимогливості до нього, розвитком пошани, довіри, з наданням йому можливості для прояву самостійності, ініціативи та індивідуальної відповідальності за результат.

Отже, основною особливістю застосування технологій інтерактивного навчання в практиці педагогічних коледжів є вимога зміни типу взаємостосунків між педагогами і вихованцями. Перехід на принцип співпраці із вихованцями в справі засвоєння ними навчальної програми пов'язаний, у свою чергу, зі зміною психології викладача, принципів і навичок ведення занять. [4]

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бесєдіна Л.М., Сторубльов О.І. Педагогічна майстерність, активні методи навчання та методична робота у навчальних закладах. – К.: «Логос», 2009. – С. 203.

2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. – К.: Академвидав, 2004. – С. 351.

3. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід: метод. Посіб. Уклад.: О. Пометун, Л. Пироженко. – К.: А.Н.Н., 2002. – 136 с.

4. Пометун О.І., Пироженко Л.В. Сучасний урок . Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посібник. – Видавництво А.С.К., 2004. – 192 с.

5. Яновицька О.В. Нова дидактика і 1000 дрібниць: Пер.з рос. / О. Яновицька, М. Адамський. – К.: Ред. Загальнопед.газ., 2005. – 112 с.

Уманський гуманітарно-педагогічний коледж ім. Т.Г. Шевченка

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ НОВІТНІХ ВЕРБАЛЬНО-ЗОРОВИХ ОПОР ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

Одним із пріоритетних завдань освіти на сучасному етапі є вивчення іноземної мови, що є не лише бажаним явищем для загального розвитку особистості, але й обов'язковою вимогою до майбутніх спеціалістів у багатьох галузях діяльності суспільства. Соціально-економічний розвиток нашої держави вимагає від випускників навчальних закладів досить високого рівня володіння іноземною мовою, що є ефективним стимулом розвитку мотивів учіння як умови досягнення суттєвого підвищення результативності процесу опанування іноземної мови. Водночас підвищуються вимоги і до викладання іноземної мови з метою досягнення студентами сформованості високого рівня мовної компетентності.

Формування іноземної комунікативної компетентності у студентів вищих закладів освіти на сучасному етапі розвитку світової спільноти слід розглядати як обов'язкову складову загальної фахової підготовки. Для забезпечення ефективності процесу формування іноземної комунікативної компетентності слід застосовувати нові підходи до викладання предмету, а також використовувати новітні засоби навчання, що пропонуються педагогами-новаторами, диктуються науково-технічним прогресом.

“Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти” визначають загальні та комунікативні компетенції як базові у використанні мов та цільові у процесі навчання та вивчення іноземних мов [1, 130]. Використання комунікативного підходу, який успішно впроваджується останнім часом в методику іноземної мови, вимагає застосування інформаційно-комунікаційних технологій та новітніх наочних засобів навчання.

Проблема використання наочності цікавила ще великих педагогів минулого (Я.А. Коменський, І.Г. Песталоцці, К.Д. Ушинський). Також питання навчання іноземних мов, у тому числі лексичних навичок монологічного мовлення з використанням засобів наочності було й залишається в центрі уваги багатьох сучасних педагогів (С.Ю. Ніколаєва, Л.С. Панова, О.О. Миролюбов, О.В. Станішевська, І.Н. Верещагіна, Н.Д. Гальськова, В.М. Філатов та ін.).

Для оволодіння такими видами діяльності як говоріння (монологічне, діалогічне), а також для вивчення основ граматики чи лексики іноземної